

Arrest

nr. 308 281 van 13 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUNDAHL
Rotterdamstraat 53
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUNDAHL, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekster dient op 18 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 22 december 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Naar luid van artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) mogen de partijen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die op de tabel van de 'Orde der Advocaten' of op de lijst van stagiairs zijn ingeschreven en hierbij is niets bepaald over een volmacht waarover die raadslieden zouden moeten beschikken. In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is geworden, wordt voorts uitdrukkelijk van "*de regels van het mandaat ad litem*" gesproken (*Parl. St.*, Kamer, 2005-06, nr. 51K2479/001, p. 131). Bijgevolg is het in artikel 440 van het Gerechtelijk Wetboek vastgelegde beginsel dat het mandaat *ad litem* steeds wordt vermoed, niet onverenigbaar met en dus van toepassing op de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uit artikel 440, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat de advocaat wordt geacht gemachtigd te zijn door de partij waarvoor hij optreedt, zonder daarvan het bewijs te moeten leveren. De advocaat kan

desgevraagd volstaan met de bevestiging dat hij die bepaalde opdracht heeft. Het mandaat *ad litem* heeft betrekking op het voeren van een rechtsgeding, zodat de advocaat bij de uitvoering van dat mandaat alle handelingen kan stellen die nodig lijken om dat geding tot een goed einde te brengen. Het vermoeden van een regelmatig mandaat is weerlegbaar, maar de bewijslast berust bij degene die zulks betwist en niet bij de betrokken advocaat (RvS 22 december 2010, nr. 210.056).

In casu meldt de advocaat van verzoekster, middels een schrijven van 26 oktober 2023, dat zij gemachtigd was om het verzoekschrift in te dienen, doch dat zij heden zonder mandaat is daar haar cliënte is verdwenen. Aldus stelt de advocaat middels het schrijven van 26 oktober 2023 haar mandaat overeenkomstig artikel 440, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek zelf in vraag. Ter terechtzitting gevraagd naar haar mandaat als advocaat van verzoekster, bevestigt de advocaat van verzoekster het voorgaande.

Door te verdwijnen zonder haar advocaat daarover te informeren, geeft verzoekster in elk geval geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar beroep. Het feit dat een advocaat voor verzoekster ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van verzoekster zelf. Door geen interesse te tonen in de procedure, doet verzoekster evenmin blijken dat zij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing. Bijgevolg is er niet voldaan aan de vereiste van een actueel belang in de zin van artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS